

tet af landbrugslovens regler om hovederhverv, bopælspligt, uddannelseskraft, sammenlægning, forpagtning mv. Forudsætningen om, at et areal skal være underlagt både fredskovspligt og landbrugspligt («dobbeltbinding») i en periode på 8 år, efter at der er givet tilskud til skovrejsning på landbrugspligtige arealer, er dog ikke gentaget i forslaget, jf. bemærkningerne til § 29.

Kapitel 2 indeholder desuden som noget nyt de særlige bestemmelser om majoratsskov, som er overført til skovloven fra lensafløsningsloven, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 2.5.

Til § 3

Bestemmelsen opregner, hvilke arealer der er fredskovspligtige.

Ad nr. 1)

Den landsdækkende fredskovskonstatering, som var forudsat efter den gældende lov, er blevet gennemført og afsluttet i 1998. Den skov, som omfattes af den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 2 - 6, som bestemmer, hvilke arealer der er fredskovspligtige, samt størstedelen af de egekrat, der omfattes af nr. 8, samt de arealer uden skovbevoksning, der efter nr. 9 hører til disse kategorier af fredskov, er derfor nu noteret med fredskovspligt i matriklen. Der kan ikke opstå nye arealer med fredskovspligt inden for disse kategorier. For disse arealer kan man herefter nøjes med at slå fast, at de er fredskovspligtige, fordi miljøministeren har besluttet det efter de gældende regler.

Det har været overvejet at definere fredskovspligtige arealer som de arealer, der er noteret med fredskovspligt i matriklen. Det skønnes dog at være mest hensigtsmæssigt at knytte retsvirkningerne af fredskovspligten til ministerens beslutning. Det skyldes bl.a., at noteringen ofte gælder dele af ejendomme, og at noteringen derfor ikke er defineret så klart ved hjælp af matriklen som fx landbrugspligten, som gælder for hele ejendomme. Hvis der opstår tvivl om afgrænsningen af det fredskovspligtige areal, skal det være afgørelsen og ikke noteringen, som definerer, hvad der er fredskovspligtigt. Desuden sker noteringen i praksis ikke altid samtidig med beslutningen om fredskovspligt. Især når der som vilkår for tilsagn om tilskud stilles vilkår om, at arealer bliver fredskovspligtigt, kan der være behov for at udskyde noteringen af fredskovspligten, til projektet har fået sin endelige udformning.

Bestemmelsen omfatter også de arealer, der fremover bliver fredskovspligtige efter forslagets § 4 eller § 7, stk. 2.

De øvrige bestemmelser i den gældende § 4 videreføres i varierende omfang, jf. gennemgangen nedenfor.

Ad nr. 2)

Bestemmelsen præciserer den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 7, om, at »skove, der hører til eller har hørt til de tidligere majorater«, er fredskovspligtige, til, at de arealer, »der i matriklen eller tingbogen er noteret som majoratsskov«, er fredskovspligtige. Matriklen bruger ikke udtrykket »majoratsskov«, men bruger udtrykket »samlet skovstrækning«, som også bruges i lensafløsningsloven. Efter Kort- og Matrikelstyrelsens oplysninger vil udtrykket »samlet skovstrækning« imidlertid fremover blive ændret til »majoratsskov«. Ordet »majoratsskov« anvendes derfor i forslaget, men er synonymt med matriklens og lensafløsningslovens udtryk »samlet skovstrækning«.

Majoratsskove reguleres i dag af lensafløsningsloven, hvorefter al skov, som hørte til de tidligere majorater (len, stamhuse mv.), skal holdes sammen under én ejer. Efter at lensafløsningsloven var blevet vedtaget i 1919, blev alle majorater gennemgået, og deres skovejendoms status som majoratsskov blev tinglyst. De er i dag i almindelighed noteret i matriklen som majoratsskov. Der kan herefter ikke opstå ny majoratsskov, og en definition af majoratsskov som de arealer, der er noteret som sådan i matriklen eller tingbogen, er derfor en entydig definition af, hvilke arealer bestemmelsen gælder for. Majoratsnoteringen omfatter både skove, der hører til et majorat, og skove, som har hørt til et majorat, men som er stykket fra majoratet med bevarelse af majoratsnoteringen.

Da majoratsskovene er noteret i matriklen med en særskilt notering, fremgår det ikke altid umiddelbart af matriklen, at arealerne er fredskovspligtige. Indtil alle majoratsskove er noteret som fredskovspligtige, er det derfor nødvendigt at videreføre den gældende bestemmelse om, at majoratsskov er fredskovspligtig. Majoratsskove noteres derfor som fredskovspligtige i forbindelse med ophævelse af majoratsbåndet, jf. § 7 og bemærkningerne hertil.

Ad nr. 3)

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 1, som bestemmer at skove, der tilhører staten, kommunerne eller folkekirken, er fredskovspligtige.

Efter forslaget er skov, der tilhører staten, kommunerne eller folkekirken, fortsat fredskovspligtig, uanset hvornår den er erhvervet, etableret eller har indfundet sig. Der er således ikke grund til at ændre det tilsagn fra statens side, som allerede blev fastslået i